1870. II. évfolyam. 233. szám. Kedd, november 29.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz. Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Az elhatározó pillanat közeledik.

(.·.) A londoni villanysodrony igen fontos hirt juttatott hozzánk.

Nem más ez, mint az, hogy Gortsakoff válasza megérkezett s kinyilatkoztatja abban, hogy ő az általa elfoglalt állást szilárdul megtartani szándékozik, jogosultnak hivén erre Oroszországot, miután a párisi szerződést már előbb más hatalmak is megcsonkiták. Kifejezi egyszersmind az orosz diplomatia feje azt is, hogy bár ő nagyon örülne, ha az általa ajánlatba hozott konferenczián tisztáztatnának a fölmerült ügyek, de ahoz nagyon kevés reményt köt.

E táviratból annyit mindenesetre kivehetünk, hogy Oroszország akár diplomatiai uton, akár pedig fegyverrel, de szándéklatai kiviteléhez egész erővel hozzálátand. Szeretné ugyan, ha kardcsapás nélkül jutna czélhoz, mert ekép pár száz millió a hadipénztárban maradhatna; de ha már vérontás nélkül nem boldogulhat, — isten neki — arra is kész a Pontus Euxinuson nyerendő vivmányok reményében.

Bármily titkolódzó legyen is még egyelőre a pétervári és berlini kabinet, az angol kormány a körülmények folytán tisztában látszik lenni afelől, hogy Porosz- és Oroszország közt valóban lenni kell kézalatti titkos szerződésnek.

Különböző egybevágó körülmények sejtetik ezt az angol diplomatákkal; a többi közt, hogy Metz kapituláeziója után közvetlenül bocsátották szélnek Szt.-Pétervárról Gortsakoffnak körjegyzékét, — valószinüen ama hiedelemben, hogy Metz elesése után Francziaország már a végső katasztrófa napjához jutott; mi hogy nem igy van, ezt a porosz hadvezetők az utóbbi időkben keservesen tapasztalhaták.

Ugy látszik, az orosz kabinet, mielőtt álezáját a keleti kényes kérdéssel szemben egészen ledobná, még várna valamely kedvező esetlegre, mely nem egyéb lenne mint Páris kapitulácziója.

Csakhogy Párisnak még semmi hajlamát nem lehet észrevenni a megadásra s a poroszoknak meghiusulva látszik lenni ama reményük, hogy a karácsonfát övéiknek haza vihesse. Granville lord pedig „látni akarja a medvét" mielőbb, s különösen türelmetlen Bismarck csürése csavarása folytán, ki még mindig vonakodik a határozott felelettel.

Orosz-porosz véd- és daczszövetség esetében londoni hirek szerint Angliából legott egy fölmentő angol hadsereg lépne a franczia határokra, a köztársaságiak segélyére.

Bismarck nyilván érzi a nyomást, melyet politikájára a britt kabinet jelenben gyakorol, mert egy elhibázott sakkhuzás a porosz fegyverek eddig nyert diadalait koczkáztathatja. És ha mindezt tekintjük, nem csodálkozhatunk Bismarck grófnak kellemetlen meglepetésén, melyet nála Gortsakoff időelőtti körjegyzéke előidézett.

Gortsakoff válaszát a londoni minisztertanács legközelebb tárgyalandja.

E tanácskormány után kétségkivül nagy horderővel biró események fognak rövid idő alattt bekövetkezni, s ugyanaz kellő tájékozásul szolgáland az osztrák-magyar diplomatiának is további magamiheztartására nézve.

A budai várban szintén miniszteri tanács tartatik.

Mondanunk sem kell, hogy a miniszteri tanácskozmány főtárgyát kétségkivül amaz álláspont megjelölése képezi, melyet az osztrák-magyar politikának a keleti kérdéssel szemben el kell foglalnia.

Gortsakoff válaszát, mely már utban van, minden órában várják Bécsbe. Távirati hir szerint a hang, melylyel az irva van, eléggé udvarias, de értelme szintoly határozott, mint a Londonba küldött válaszirate.

Az egészben egy pont tisztán áll előttünk — s az ez hogy a keleti háboru kikerülhetlen s immár legközelebbi kilátásba helyezhető. Ahonnan a hadakozó felekre nézve minden percz drága s az eszélyesség azt kivánja, mikép egy napot se mulaszszanak el a nélkül, hogy közel komoly jövőre ne készüljenek lehető legnagyobb erélylyel.

Mindkét delegatió térfiai egyetértenek abban, hogy a közös birodalmat közös veszély fenyegeti, melyet csak közös erővel lehet legyőzni — s ekép remélhető, hogy a baj elháritására nézve föladatukat is köznegelégedésre fogják megoldani.

Az órák megvannak számlálva. Vajha az események ne találnák államunkat készületlenül.

Egyelőre örömmel constatáljuk ama hirt, hogy a hivatalos közlöny közelebb már több honvédtábornok kinevezését is fogja hozni. (Tábornoki kinevezésről még mitsem tudunk. Szerk.)

Szeretjük hinni, hogy e kinevezésnél, a protectio és nepotismus semmi szerepet nem játszik. Jogosult eme hitünk annyival is inkább, mert abban velünk együtt mindenki egyetért, főleg a honvédelmi miniszter, hogy parádé-tisztségre a jelen zivataros időkben semmi szükség; ha csak ujabb Sadovát fogni nem akarunk.

Most nem czifra, szinpadi alakokra, hanem tanult, kitünő katonákra van szüksége az államnak, illetőleg a hazának, mert ez, ugyszólván életföltétel a mostani európai bonyodalom közepette.

A fődolog, hogy a vezérek iránt a legénységnek teljes bizalma legyen, mert csata alkalmával csak igy várható győzelmi siker!

Már pedig az oroszok ellen mindenesetre sikert akarunk.

Van okunk rá elég!

Lesz is alkalmunk, megmutatni vitézségünket.

Mert, hitünk szerint, az elhatározó pillanat közeledik.!

— **Bukarest**, nov. 28. (Kamara megnyitás.) A fejedelem trónbeszéde konstatálja, hogy a porta, és a jótálló hatalmak közt jók a viszonyok, és szerződést helyez kilátásba a konsuli törvényhatóság ügyében. A kormány jelenti hogy az 1870. kormány előterjesztések a budgetet illetőleg deficit nélküliek.

— **Carlsruhe**, nov. 28. A „Carlsruher Ztg" Versaillesból e hó 26-ról jelenti: Ma iratott alá az észak-német szövetség és Baden közt kötött katonai szerződés. A badeni katonaság része lesz a német szövetségi seregnek, illetőleg a porosz király parancsnoksága alatt levő porosz seregnek, a szövetség illetőleg a porosz hadügyminiszterium vezetése alatt. —

— **Florencz**, nov. 28. Az ujonnan született hg „Turini herczeg" czimet kapott.

— **A bécsi miniszterium** sorsa nagyon hihető hirek szerint eldőlt. Potocki beadta lemondását, melyet azonban ő felsége nem fogadott el, s felszólitotta a miniszterelnököt, hogy vezesse az ügyeket ezentul is mindaddig, mig egy oly kabinet válik lehetségessé, melyet egy szilárd és erős többség támogat. Mindamellett, igen valószinü, hogy a miniszterium egyes tagjai változni fognak, s nevezetesen nagyon remélik, hogy Taaffe és Petrino kilépnek belőle. — Potocki vasárnap visszautazott Bécsbe, s ott hétfőn minisztertanács fog tartatni.

— **A bécsi delegatio** pénzügyi albizottsága a hadügyi budgetet 4 előadónak adta ki megvizsgálás végett. E 4 előadó: dr. Banhans, dr. Demel, dr. Figuly, és dr. Rechbauer; — ugyanazok, a kik a mult években is ugyan e tárgyakkal voltak megbizva. Elhatározta továbbá az albizottság, hogy Holzgethant, a bécsi pénzügyminisztert meghivja Pestre a szükséges felvilágositások adása végett, és pedig először, az 1871. évről szóló lajthántuli budgetet illetőleg, mely még nem terjesztetett a birod. tanács elé, minél fogva a bécsi delegatio tagjai még semmi tudomást nem szerezhettek róla; továbbá felvilágositást kérnek a pénzügyminisztertől az iránt is, hogy a közösügyekben előforduló deficit mi módon fog törlesztetni?

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, nov. 29.

= A Loire hadsereg felől tényleges tudósitások még mindeddig hiányzanak. Azon területen, mely Párisból a Loireig, Montagris és Gientől Le Mans-ig terjed, folynak nehány nap óta a hadműveletek. Mindkét oldalról igyekeznek a döntő csata előtt a meglevő erőket mind egyesiteni, s a lehető legerélyesebben fellépni. A nehány nap óta folyamatban levő hadműveletek ide vannak irányozva, s ezeket egyik oldalról Aurelles de Paladine, másik oldalról Frigyes Károly hg. vezetik. A franczia hadsereg eddigi magatartása azt engedi remélleni, hogy Aurelles de Paladine nem fogja az összes egyesült porosz haderőt megtámadni akarni, hanem igyekezend e vele szemben álló haderő egy elkülönitett testét megsemmisiteni, s annak legyőzetése után fogván csak másik hadiest ellen fordulni, vagy pedig idejében vissza vonul a Loireon, s onnan szervezendő a téli hadjáratot. A „Schl. Zt." katonai szakmunkatársa ezen eshetőséget beismeri, valamint azt is, hogy a báborut még Páris bevétele után is lehet folytatni.

— **Párisi katonai tudósitás.** A „Journal Off." tudósitásaiból átveszszük a következőket:

Nov. 17. Nem telik el egy éjszaka sem előörsi csatározások nélkül Cachan és Haute-Bruyeres irányában. Időközönként hallani lehetett a szertelők durrogását Bagneux és Gentilly között.

A Mont Valerien különösen kitünteti magát az ellenség ostromműveleteinek szétrombolásában.

A tábornokok, tengernagyok és hajó kapitányok kik erődeinkben vezérkednek, minden nap arról tesznek jelentést, hogy az ellenség uj meg uj ütegeket állitott fel. Pothman tengernagy jelenti, hogy a poroszok Chevilly előtt 12 fontos üteget állitottak fel.

Tegnapelőtt több uj szerkezetü ágyu állittatott Haute-Bruyeres és Moulin Saguet erőde inkben. A St.-Cotilde nevü ropant ágyu Vouves erődben lesz elhelyezve. E hatalmas löveg 8000 meterre hord.

Nov. 18. Nincs kétség a felől, hogy az ellenség tetemes csapaterősitést küldött Orleans és Etampes felé, melyet a körül zároló seregtől vont el.

Gennevilliersi és bezonsi erőditési munkálataink nem sokára be lesznek fejezve, és a rettenetes 36 fontos tengeri ágyukkal eltátva, melyek az erődöket megközelithetlenekké leendik.

Tegnap csütörtökön 2 órakor Thomas tábornok szemlét tartott a Carousseltéren 8 zászlóalj felett, melyek a Marseillaise hangjai mellett a legszabatosabb hadgyakorlatokat vitték véghez.

Mint bizonyost beszélik, hogy a poroszok sok helyt ágyuk helyett, ágyu alaku fatörzseket állitottak fel. Állitják, hogy nekünk 100 ujjá alakitott és a kormány által átvett ágyunk van. Az ezekhez kivántató felszerelési tárgyak is készek.

Az ellenségnek Choisy le-Roi mellett foglalt állásainak lövetése közelebb megkezdődik. Erőditési munkálatainkat az orleansi vonalon Chiais mellet teljesen készen vannak.

Tegnap 3 órakor délután Trochu tábornok szemlét tartott egy 12 fontosból 7 fontos hátultöltővé alakitott ágyu lőpróbája felett. A próba igen jól ütött ki. — Az ágyu 8000 meterre visz, és különösen a gyorstüzelésben van előnye.

Nov. 19. Két nap óta a Chatillonban levő poroszok folyton tüzelnek az Issy mellett emelt franczia erőditvényekre. Ma reggel oly hevesen kezdenek lövöldözni, hogy munkálatainkat félbe kellett szakitni. Erre Vouves és Issy erőd szintén megkezdték a bombázást, minek következtében egy órai tüzelés után a poroszok elhallgattak.

A poroszok részére a chatilloni erdő 3 oldalu müvet képez, melynek egyik oldala 28, a másik szintén 28, és a harmadik oldala 74 ágyuval van megerősitve. — De mindennek müködését paralysálni fogják villejuifi szerfelett erős erőditvények.

Szabad lövészeink nehány nap óta kémszemlére járnak. Feladatunk alapos tudósitást hozni az ellenség hadállásairól és müveleteiről. Egy ily éjjeli kémszemle alkalmával megtámadták a porosz őröket Bourgetnél, és négyet közülök megöltek.

A csapatközpontositások mindkét részről nagyban folynak; — minden arra mutat, hogy komoly csaták előtt állunk.

November 20-án. A kör, melybe be vagyunk zárva, lassanként tágul. Saquet-től az angol kikötőig és Villejuefig terjedő védvonal felszállitásán ezer meg ezer munkás éjjel nappal dolgozik ágyuink védelme alatt. — A Szajna jobb partján védvonalunk Gretelig terjed ki. — Vadászaink Bagneux környékén vannak, és folyton nyugtalanitják az ellenség előörseit.

Az isly-i alagut felett egy erőd emelkedik, mely a Szajna völgyét uralja, és melyről a nicolni sánczolat egész vonalát lőni lehet. — Katonáink czélzó ügyessége napról napra nő. Számos oly támadó szerrel birunk, melyektől nagy eredményeket várunk. — Az erőditési bizottság Rochefort elnöklete alatt elhatározta, hogy a munkálatokat e hó végéig be kell végezni.

Brüssel, novem. 26. Egy Charlevilleből jövő levél e hó 24-éről mondja: 10,000 porosz indult el kedden Sedanból és Páris felé vette utját — Az „Etoile belge" irja: a lillei hirek szerint ugy látszik, mintha a lillei hatóságok hivatalosan értesittettek volna, hogy a loire hadsereg előörsei már Montesben vannak és egyenesen Páris felé veszik utjokat. Ezen lap hozzáteszi, hogy ezen hirt minden fentartás nélkül ismétli.

Keleti kérdés.

Barlin, nov. 27. Félhivatalos forrásból jelentik: Hir szerint a porosz kabinet már a jelen stádiumban lépéseket tett az Oroszország által előidézett konfliktus ügyében és az ügynek békés uton való megoldására fölajánlotta jó szolgálatait.

Azonban a kiegyenlitési fáradozások alapjáról közelebbi jelentés eddig nem adatott.

Brüssel, nov. 27. Az „Ind. belge" Berlinből jelenti: Londonból érkező tudósitások megerősitik, hogy Odo Russel nem volt más küldetésben a porosz főhadiszálláson, mint főleg a keleti kérdés ügyében.

Szt. Pétervár, nov. 28. A hivatalos lap egy császári rendeletet közöl, mely szerint nem csak azon katonák, kik a 10 szolgálati évet betöltötték, törvény szerint határozatlan időre szabadságoltatnak, hanem azok is elbocsáttatnak, kik ezen jogot a 13. szolgálati év után élvezik, és kinek szolgálati határideje 1871—72 és 73-ban telik le. A közép ázsiai birtokok főparancsnoka jelenti, hogy a Kokand és Bokhara a legbarátságosb viszonyban átlanak Oroszországgal.

Az „Alföldi Hirlap"-nak.

Az „Alföldi Hirlap" tegnapi száma csakugyan felel csütörtöki megrovásunkra, melyben kárhoztattuk, hogy Tisza Kálmán képviselőnket s az északkeleti vasut igazgatótanács tagjait vélte szükségesnek interpellálni „a mulasztásokért," holott a törvény szerint az ennek végrehajtásával megbizott kormánytagok a felelősek.

Felelt az „Alf. H." szerkesztője, a mint vártuk, gorombán, és az országos ügyet személyeskedésre vitte.

És igy a tárgyra nem felelt, hanem azt hitte, hogy egy oldalmozdulattal kikerülheti a szégyent, mi esetlen szőrszálhasogatásából és negélylett tudákosságából reá háramlik.

Csalatkozott.

Azt hiszszük, hogy a közönség átlátja az ő gyengeségét. Mert a ki fontos tárgyak körüli vitában a személyeskedés fegyveréhez kénytelen folyamodni, az bizonyosan hijával van okos és elfogadható indokoknak.

Mi nem követjük őt a személyeskedés terén; mert olvasó közönségünket nem akarjuk „magán ügyeink s érdekeink" vázolásával untatni.

Kijelentjük, hogy a felelet nem volt ránk nézve meglepő, ismerve az egyéniséget, az Alföldi Hirlap tudós szerkesztőjét; s előre elkészültünk gorombaságait megvetni.

Ma feleletét elolvasván, azon hires angol statusférfiu szavaival felelünk vissza személyeskedéseire, ki ellenének ezeket dobta szemébe a parlament előtt: „Sem a harag, sem a boszankodás, sem a gyülölet érzése nem kelt fel keblemben iránta, csupán a szánalom érzete fogta át lelkemet szerencsétlen kedélyállapota iránt."

A közönség tájékozása végett azonban, szükségesnek látunk egynémely dolgokat fölemliteni.

Nevezetesen.

Egy teljes évnél tovább páratlan türelemmel néztük az Alf. Hirlap rakonczátlankodásait, a nélkül, hogy összetüztünk volna vele mert láttuk, hogy berzenkedését kis körre szoritott olvasó közönsége is kineveti és megveti.

Nem szólaltunk fel ellene, bár többször, több oldalról figyelmeztetve lettünk hetvenkedéseire.

Midőn azonban azt tapasztaltuk, hogy nagyon neki szelesedett, s az általa fölvett tárgyakról — jobbra-balra — oly fitymálva beszél, mikép maga azt látszik hinni, hogy Izraelben ő az egyedüli bölcs, ki „mindent jobban tud, mert utazásaiban személyesen győződött meg mindenről" a mint mondani szokta; tovább nem hallgathattunk, hanem megróvtuk,

TÁRCZA.

Apácza és kegyencznő.

Regény a bécsi életből.

Irta: **Haffner Károly.**

(Folytatás.)

„Örvendeni fognak, hogy a göröngy el lesz távolitva az utból, melyen annyian megbotlottak. A szerencse oly gyakran surrant el mellettem, nem szabad azt visszautasitanom, ha az valahára ajtómon kopogtat. Rendelkezzék ön felettem Erlenstein ur! Hü szolgára talált ön bennem."

„Inkább akarom reménleni, hogy hü barátra. Ha nem csalódom, önnek családja is van?

„Özvegy vagyok, s két leányom van?"

„Képviselje ön hazam érdekeit hiven, s akkor gyermekei érdekében fog müködni, kiknek jövőjéről én örömest fogok gondoskodni. Egyik házam harmadik emeletén téres lakás áll készen ön számára. Ne várasson ön sokáig magára, mert minél előbb közelemben akarom látni önt.

Bienenfeld ajánlotta magát, s ép oly örömmámorban, mint akkor volt, a midőn vele először találkoztunk, haza támolygott, hol kedves gyermekei szivszakadva vártak őt.

Volt aztán öröm, a mint az öreg ember elbeszélte, hogy milyen barátságosan fogadta őt a gazdag Erlenstein, hogy végre a szerencse kitárta felé karjait, s hogy most gazdálkodni és takarékoskodni fog, hogy kedves leányai ne álljanak majd minden segély nélkül egyedül, ha isten őt magához fogja venni.

Majdnem minden szót elcsókoltak a kedves leányzók az uj házinspector ajkáról, s roppant kitörő kedvök lett a magokat boldognak érző leányoknak.

Paulina ujongott örömében. Igy tehát módjában lesz majd karcsu termetét selyemmel és bársonynyal feldisziteni, s barátnőit fényben és szépségben tulsugározni.

Rozália is ujongott. Tehát szegény atyja, kit oly forrón szeretett, végnapjait minden szükségtől és gondtól mentten, családja körében boldogan élheti le. Ó, mily jól esett gyermeki szivének annyi nehéz és bánatteljes idő után mosolyogni látni.

Csak egy volt a családban, ki nem tudott osztozkodni a véletlen szerencsében. Nevezetesen Still Antal Paulina unokabátyja és jegyese.

Ugy tetszett ezen ifjunak, mintha a virágok közt skorpiók lettek volna elrejtve.

Csak ő félt ott, hol a többieket mind édes remény töltött el, mert Erlensteint ugy ismerte, mint szivtelen lelketlen uzsorást, ki százakat és százakat inditott könyekre, de ezen könyek soha a hála könyei nem voltak.

Mi indithatta ezen embert, ki csupán csak vérszipolyokat tartott maga körül arra, hogy egy olyan öreget vegyen maga mellé, ki rendkivüli őszinteség, s legszigorubb becsületesség hirében állott.

Az ifju reszketett a család békéjeért, és szerelmének boldogságáért, de nem volt bátorsága intő szózata által megzavarni azon örömet, mely itt a nélkülözés pusztájában várként jelent meg.

Most aztán mindenki azon igyekezett, hogy a régi lakást minél gyorsabban elhagyják, s az ujba átköltözzenek, mert hiszen a jó Erlenstein ur, a mint tudjuk minél előbb, mint vele egyházban lakos, akarta üdvözölni az uj inspectort.

Minden kéz foglalkozott, hogy a butorok és más egyéb házi eszközök szállitható állapotba tétethessenek, a mint kocsizörgetés hallatszott az utczán, mely a ház előtt némult el.

Erre a padlás szoba ajtaja felnyittatott s Kerbler a házmester egy tekintélyes kinézésü idegent vezetett be, a ki magát, mint Erlenstein teljhatalmazottja mutatta be Bienenfeldnek.

„Uram elfeledte önnek megmondani inspector ur, hogy önnek egészen butorozott s minden szükségessel ellátott szállás áll rendelkezésére", mondá az, szánalmas mosolygással tekintvén végig a szegényes butorokon. „Igen sajnálja, ha önnek a költözési gondokkal kellemetlenséget csinált, s kéri önt, fogadja szivesen az ideküldött kocsit mely ezentul önnek és családjának fog rendelkezésére állani."

„Ah, a pompás kocsi!" ujongott Paulina, tapsolva, — a mint az ablakon az utczára kitekintett. „Tehát ezentul nem a társaskocsit, hanem saját fogatunkat fogjuk használni!

„Azt nem fogjuk tenni leányom", mondá Bienenfeld. „A bankár ur szolgája meg fog elégedni ezentul is a közönség fogatjával, a mint azzal megelégedett akkor, a midőn a császárt szolgálta."

„Igazad van, kedves atyám", mondá Rozália. „Én nem merném szemeimet felvetni, ha azon fényes hintóban kellene az utczán végig kocsiznom."

„Mindenhez hozzá lehet szokni mondá hunyoritva a házmester, a ki kitalálni látszott, hogy ezen uj családi drámában a főszerep nem az atyának, hanem a leányok egyikének jutott."

„A bankár ur tisztelni fogja önnek szerénységét, inspector ur", mondá a teljhatalmazott, „bár azt akarja, hogy házának első hivatalnokai külső megjelenésükben is a menynyire lehet imponáljanak. Azonban félek, hogy uram sértve érezendi magát, ha ön a szerénységet igen messze viszi, s már ma oly határozottan visszautasitja barátságos figyelmét."

„Mentsen isten, hogy egy oly jó urat megsértsek, ki irántam szegény, egyszerü öreg iránt oly jószivüséggel viseltetik. Tehát alkalmazkodni fogunk, s ma először, s remélem egyszersmind utóljára használandjuk e pompás fogatot. Vedd gondviselésed alá kis holminkat édes Antal, ugy is körülbelül az lesz Paulinának minden hozománya."

„Hozománya?" kérdé a teljhatalmazott. „Igy hat a mint észreveszem, egy nem sokara bekövetkezhető lakadalomhoz gratulálhatok."

„Ugy van uram, mert idősb lányom Paulina azon derék fiatal ember jegyese, ki bár szegény mint mi, de szivében a leggazdagabb arany forrást viseli.

„Paulina azonban e pillanatban nem azon arany forrásra gondolt, mely a szivben honol, hanem valódi aranyra, mely az ékszerészek kirakataiban csillog; s nem volt neki egy tekintete jegyese számára, kinek egy mély, nevtelen fájdalom fenyló könyeket sajtolt szeméből."

Az öreget és a két leányt a kocsihoz kisérte s a mint az elgurult, ugy tetszett neki, mintha ezen óra reá és kedvesére nézve az egész életre való elválás órája lett volna.

„Rozália kisasszony nagy szerényen meghuzta magát a kocsi egyik szögletében, azonban Paulina nem tudja, hogy merre forgassa fejecskéjét, hogy magát feltünővé tegye," mondá vigyorogva a Cerberus, „Hahahaha, no ez jobban bele fogja magát találni a világba, s fogadni merném, hogy rövid idő gyémántokkal disziteve az opera szinház valamelyik páholyában fogjuk látni őt. Hja, Erlenstein ur szép ember, s nem oly ocsmány törpe, mint Roller báró."

Still Antal nem hallotta a Cerburus ezen gonosz megjegyzéseit, ki aztán kaczagva huzódott be odujába.

Fájdalomába elmélyedve, a ház kapuja mellé támaszkodott, a mint hirtelen egy kis gyöngéd kéz érinté vállait.

Meglepetve tekintett fel, s egy fiatal, bájos hölgy állott előtte, kinek sötét szemei barátságos részvéttel tekintettek reá.

„Ha megakarja ön tanulni a feledést, uram, igen szivesen leszek tanitója." mondá, szeretetre méltó nevetéssel.

„A feledést?"

„No igen. Nem ön lenne első tanitványom, — ki e nehéz müvészetet iskolámban megtanulna."

„Nincs szerencsém kegyedet ismerni kisasszony."

„Azt meghiszem. Különben tegnap előtt Eszmeralda, tegnap Satanella voltam, s ma Laura a tánczosnő vagyok, ki itt véletlenségből tanuja voltam azon meglehetős száraz bucsunak, melyben kegyed játszotta a leghálátlanabb szerepet."

Emlékezhetik az olvasó, hogy e szép tánczosnőt Laurát Erlenstein ur termében ismertük meg, a mint ez névestélyét tartotta, s azon gyalázatos fogadást tette.

Azon könnyed modor, melylyel a tánczosnő szivének leggyöngédebb hurját érintette boszantotta az ifju gyárost, s csaknem mérgesen kérdezé:

„Nem foghatom meg kisasszony, minő joggal. . ."

„Hogy minő joggal itélem meg azon szerepet, melyet ön itt e kocsi ajtónál játszott. No, a tánczosnők jogával, a kikre nem szabad megharagudni, ha csak szörnyetegnek nem akar tekintetni. Nekünk jogunkban van mindenütt repdesni s ez oka annak, hogy mi a legpikánsabb coulissai, utczai, s magán titkokat ösmerjük."

„Engem az ilyen titkok nem érdekelnek."

„Talán érdekeiné önt egy, a melyet szeretnék is önnel közleni, de szavamat adtam, hogy hallgatok, s szavamat meg kell tartanom, bár szeretném a titkot kifecsegni. Azonban engedje meg ön, hogy nehány kérdést intézzek önhöz. Nemde kitaláltam, ön Still Antal, gyáros?"

(Folytatása következik.)

mindig a tárgy körül maradva, s nem gondolva ...szal, hogy személyvitával felelt.

Midőn pedig azt látjuk, hogy az „Alföldi Hirlap," előfizetési felhivásaiban magát balközép-pártinak vallja, s mégis, részint vezérczikkeiben (lucus a non lucendo), részint tárczájában előveszi az ellenzék vezértagjait, s Ghiczyt és Tiszát kivéve — kikről roszat nem mert mondani, jót mondani pedig nem akart — bárgyuknak, avatatlanoknak nevezi, Jókait, Csernátonyt, Simonyit, Irányit sat. fitymálja, s nevetségessé tenni igyekezik; mig ellenben a jobboldaliakról vagy neheztelőleg nem szól, vagy azokat épen dicsőiti; ugy hogy az országgyülési vitákból is Tisza beszédét 2—3 nappal későbben közli, mint a Deákét:

Ezeket észlelve, azt mondtuk magunkban: no már hallgatnunk nem lehet, ezt az embert, ezt a lapot, ezt az ellenzéki lapot, ezt a bölcs államférfiut le kell álczáznunk; s ha kell, életbalálharczot küzdünk ezen irodalmi charlatanéria ellen! Igy vagyunk eltökélve.

S mivel el van dobva a koczka: állunk elibe a vitéznek, ki veszélyesen hadonáz dorongfegyverével!

Itélje meg az olvasó közönség, hogy nem-e indokolt a mi fellépésünk, s ha nyilvános közeg vezetői vagyunk, ily társadalmi s politikai kinövést gédelgethetünk e, a helyett hogy azt kivágni megkisértenők?! . . .

Az „apró" szerkesztő kifejezést s az ide nem tartozó főjegyzői állás elfoglalására vonatkozó gyanusitást megvetjük, s más uton fogjuk orvosolni.

Hanem a „kenyér-irigység" féle kifejezésre megjegyezzük, hogy nekünk, hála istennek, nincs szükségünk kenyéririgységre.

Mert az apró szerkesztő — a közönség jóvoltából — büszke öntudattal mondhatja el, hogy a Debreczen folyvást nagyobb pártolásnak örvend, mint eleinte; mert mig kezdetben alig volt 300, mai napon 611 előfizetővel bir. Nem sok, mert alig fedezi a költséget, mivel mi a jövedelemnövekedéssel arányban tartjuk azon törekvésünket, hogy a bevételt egészen a lap értékesitésére forditsuk! Tehát miért volna keblünkben kenyéririgység oly lap iránt, mely folyvást sülyed alább alább, előfizetői számára nézve is?! . . .

Befejezzük ezuttal válaszunkat.

Azonban, a koczka el levén vetve: élethalálharczot hirdetünk az „Alf. Hirl." bölcs szerkesztője botlásai s hadonázásai ellen mindaddig, mig a muszka nyakunkon nem lesz; akkor ugy sem lenne többé kivel vitáznunk.

Ujdonságok.

* **A városi rajziskola**, mióta uj tanerőkkel láttatott el, annyira megnépesedett, hogy az iskolahelyiség nem elég a tanulók befogadására, s rendkivüli órákkal kell pótolni a helyiség hiányát. Azon sok mulasztás után, mit annyiszor megróttunk, jól esik tapasztalni, hogy az ügybuzgalom és czélszerü rendezkedés meghozta gyümölcsét. Reméljük, hogy a mostani ideiglenes berendezést követő végleges szervezkedés még örvendetesebb eredményt idézend elő, s a felügyelő bizottmány javaslatait, melyek e nagyon szükséges iskolára vonatkoznak, a városi hatóság is folyvást figyelemre méltatandja és támogatandja.

* **A Kazinczy-palyadijakat** okt. 27-kén kellett volna kiosztani. Ime már nov. 27-ke is elmult. Figyelmeztetjük a biráló bizottságot, hogy a tanulók karácsoni szünideje közelget, s addig legalább el kell itélni a pályamüveket, s az uj pályakérdéseket ki kelle tüzni. — Jövőre pedig „az alapitványi oklevél értelmében" gyorsabb eljárást kérünk!

* **Ki lesz a debreczeni pap** a boldogult püspök helyett? E helyi kérdés foglalkoztatja most leginkább közönségünket. Hogy sokan szeretnének debreczeni pappá lenni, az kétségtelen; de csak egyet kell választani. Különösen 3 egyénre vonatkozik a jelöltség. Neveket nem emlitünk. Majd ha a közvélemény megállapodásra vergődik, mint eseményt jelezni fogjuk annak is nyilatkozatát. Azt hiszszük, hogy erre még lesz elég idő!

* **A debreczeni dal- és zene-egylet** deczember hó 16-án a fehérló vendéglő helyiségében hangversenyt tartand, mely egyszersmind tánczczal lesz egybekötve. — Ezen zártkörü estélyre a meghivók, a napokban szétfognak küldetni, s a müsorozatot is, az igazgatóság rövid idön közleni fogja.

* **Szakál Rózsa** szinházunk első rendü drámai szinésznője egy időre elhagyja közönségünket, miután vendégszerepelni megy. Az igazgatóság két heti szabadságidőt engedményezett részére s mint halljuk a jövő hó elején már el is rándul Aradra, hol nehány szerepben szinpadra fog lépni.

* **A debreczeni két izr. cultus község** közti fenforgó viszály békés utoni elintézése végett, a mint már irtuk, a vallás és közoktatásügyi miniszterium a városi tanácsot kereste meg, s ez ismét a békéltetés foganatositásával a főkapitányt Simonffy Imrét bizta meg, ki is f. é. deczember 15-ik napját tüzte ki a békéltetés megkisérlésére. Igen örvendenénk, ha a kisérlet siker által koronáztatnék.

* **Debreczen városa** nagy érdemü közönsége, a főiskolai tanulók által a közelebbi napokban házanként fölkerestetvén, a tápintézet és szolgatanulók javára következő kegyes adományokat adta:

a) készpénz tápintézet részére 667 frt 45 kr szolgatanulóknak 114 forint; összesen 781 frt 45 krajczár.

b) 145 véka rozs.

c) 15 véka tiszta buza.

d) 7 véka szemes. 198 és 3/4 véka csős tengeri.

e) 1424 kötés tengeri.

f) 1 véka egyptomi árpa.

Fogadja a nagyérdemü közönség a tudomány érdekében tett nemes adományaiért a főiskolai igazgatóság hálás köszönetét.

Debreczen 1870. nov. 28.

a főiskolai igazgatóság.

* **A talyigások** a legközelebbi rosz utakban gazdag aratást tettek; hallatlan magasra csigázták a szállitási dijat. Tudunk esetet, hogy ugyanazon egy utczában két szemközt levő ház közt — a mi nem tesz 10 ölnél nagyobb távolságot, — 50 krért szállitott egy talyigás egy talyiga fát. — Most következik ellenök a viszszahatás. Ugy tudjuk, hogy a közgazdászati bizottmány a talyigások által fizetni szokott egy évi 1 frt dijat 2 frtra emeltetni javasolja; a közrendtartási bizottmány pedig és az ez iránt a városhoz átirt kereskedelmi s iparkamara is talyigás-árszabálynak életbe léptetését sürgetik. Nehéz feladat lesz ugyan a sokféle természetü fuvarozást a különféle távolságokhoz képest árszabályozni; de, ha lehet, jó lesz a közönség érdekében rendet csinálni! Mert valóban mostanában olcsóbb volt a bérkocsi, mint a talyiga!

* **Adó végrehajtási eset alkalmából.** Egy végrehajtás alatt álló egyén a végrehajtót „rabló"-nak nevezvén, a pénzügyi igazgatóság átirt a városi hatósághoz, a panaszlott elleni közkereset elrendelése iránt.

* **Virágos, dalos mezőben** sétálhatunk ide s tova, ha még soká köszönt be bozontos fejével az öreg tél, a virágok nyilása s érett buza kalász — ugy látszik — nem ritkaság, söt még azt is megértük, hogy darabos utczán a különben is későn fakadó ákáczfa — nov. hó végén kihajtott.

* **Nagyszámu sertést** szállitottak legközelebb városunkba hizlalás végett Erdélyből, hol az idén a tengeri roszul fizetett. Még megérjük, hogy második Kőbánya lesz Debreczen; — kivált ha a debreczen — miskolczi vasut elkészülhet. Lucri bonus odor.

* **A házalás** városunkban tiltva levén, arra engedély nem szolgáltatik ki, annak daczára számosan házalnak, mi a házi tolvajlásokra igen alkalmas ürügy. Ma is bekisértetett egy ilyen házaló.

* **Deczember 2-ik és 3-ik napján** hatvanutczára a 30-ik gyalog sorezred 150 keresztülutazó szabadságosa lesz beszállásolva.

* **Hirdetés.** Hivatkozással a városi tanácsnak 1870. október 28. 6613. szám alatt kelt s kellőleg közzé tett felhivására ujolag felhivatnak az 1851. évben született helybeli ugy az 1851, 1850. és 1849. évben született, és városunkban tartózkodó idegen hadkötelesek, hogy magukat, a kapitányi hivatal helyiségeiben 8 nap alatt annyival bizonyosabban jelenteni szigoru kötelezettségüknek ismerjék, mert ellenkező esetben ujoncz szökevényeknek fogván tartatni, ellenök a törvény szigora 100 frt pénzbirság vagy 20 napi fogság leend alkalmazandó. November 28-án 1870. Szabad királyi Debreczen város kapitányi hivatala.

(D—y) **Sürgönyforgalom.** November 28-án 1870. A pénztárnál felvétetett sürgöny 34 db, megérkezett és kézbesittetett 45 db, felvett 291 db, kiadatott 291 db. összesen 661 darab.

Szinházi szemle.

** Vasárnap nov. 27-kén adatott: „**Tündér fátyol.**" Az előadás — leszámitva egyes szereplők némi botlásait, — élvezhető volt. Legtöbb tapsot arattak Blaháné és Szabó. A kiállitás meglepő szépségeit nem győzte eléggé csudálni a szinház zsufolt közönsége. A viz alatti tündérterem, a darab végén előforduló nagyszerü keleti tájképek, a tündér- és rózsatánczok változatos s izléssel rendezett csoportozatai melyeket szinházunk ügyes balletmestere ujonan tanitott be: mindannyian élénk tárgyát képezék a darab szemkápráztató látványosságainak.

** Hétfőn nov. 28-kán adatott: „**Az árva fiu és a londoni koldusok**" dráma 5 felvonásban, irta Limonix, forditotta Egresi Béni. A czimszerepben nagyon sokszor láttuk már Szakál Rózsát, de azért kedvetlenséget, hanyatlást nem észlelhetének játékán. A közönség mindig örömmel nézi és hallgatja őt. Sokszor elmondtuk ezt e kedvencz drámai szinésznőnkről s mi nem vonakodunk az ismétlésektől akkor, midőn Szakál Rózsa megérdemlett kitüntetéséről van szó. A dráma eredeti alakjai Foltényi (Squers) és Vizvári (Prospectus) valának; Bercsényi szépen játszott, valamint Dózsa is kifogástalanul szerepelt. — Közönség szép számmal.

Fővárosi értesitő.

** Az Eszterházi család ügyigazgatója Palkovics, Pesten időz s a végválaszt várja az Eszterházy-képtár ügyében. Ennek eladásával van megbizva, s csak arra vár, hogy a kormány fog-e nyilatkozni, mert különben a külföldi vállalkozókkal kell az alkut megkötnie.

** Latabár mint a „Sz—d" irja Pesten időz, s hajlandó volna belevágni, hogy a budai szinházat uj évtől kezdve átvegye. Bizony jobb is volna, ha egy jó társaság müködnék ott önállóan, minthogy a nemzeti szinház intendansa iskoláztassa a tehetségeket.

** Budának örömünnepe volt tegnap. Az utczák egész dél előtt el voltak lepve aranyhajtókás, aranyos csákós gyalog- és lovas honvédtisztekkel, kik teljes diszben megjelentek tisztelegni, s köszönetüket kifejezni a királynak kineveztetésükért, melyet közelebb hozott a hivatalos lap. A honvédtisztek ez alkalommal Hollán Ernő honvédezredesnél is tisztelegtek. Buda-vára huszonegy év óta bizonyára nem látott annyi magyar honvédtisztet együtt, mint tegnap.

** Tegetthoff altengernagy ez idő szerint nagyon sokat emlegetett egyéniség. Beszélték felőle, hogy beteges levén Stiriába ment üdülni s ott egy kedves stajer paraszt leányka hüségesen ápolgatta, mi annyira meghatotta a kemény tengerészt, hogy elhatározta őt nőül venni. Később e hirt megczáfolták. Most ujra egy párbeszéd kering a fővárosban, mely az „Ellenőr" szerint József főherczeg honvédfőparancsnok s az altengernagy között ment volna végbe. — Meglássa — mondá a főherczeg, a háboru eshetőségéről levén szó — mily bátorsággal fognak honvédeim harczolni! — Bátorsággal igen felelé ez — de ágyuk nélkül.

** A „nemzeti dalkör" zászlószentelése. A pesti polgari lövölde szombaton este megtelt nagyszámu, diszes közönséggel. A „nemzeti dalkör" zászlójának felavatását ünneplék ott, mely alkalomra a terem szépen fel volt diszitve. A háttérben egy leboritott asztalon ott feküdt a felszentelendő zászló. Mellette egy magaslaton ült a zászlóanya, Vidats Jánosné, jobbra-balra tőle három-három fehérbe öltözött, nemzeti szalagos koszoru-lány. — Az oszlopok alatt a nemzeti dalkör, a budai dalárda, szemben ezekkel a dalegylet képviselői állottak. Az ünnepély Zimay Lászlónak, a nemzeti dalkör egykori karmesterének „Honfidalával" vette kezdetét, mely után id. Ábrányi Kornél tartott felavatási beszédet. „Tanitsátok végzé a meleg beszédet — tanitsátok a nemzetet a müvészet szeretetére; de ha be áll a háboru zaja, elől legyetek s vezesse zászlótok győzelemre az igaz ügyet". Ezután az emlékszegek beverése következett. Liszt Ferencz „Éljen a haza" jelszóval, Vidats János, Kossuth Lajos nevében, Erkel Ferencz a nemzeti szinház, Gyulai az irodalom nevében verte be a szöget. Ezután a zászlóanya a felavatott zászlóra szalagot kötvén, azt átadta az egylet zászlótartójának, s a „Dalszabadság" eléneklése és Follman Alajos egyleti elnök zárbeszéde után a budai dalárda megkoszoruzta a nehéz fehér selyem, nemzeti szegélyü, közepén arany lantot mutató zászlót. Erre angverseny következett. Az ünnepélyt végre, — more pathrio — tánez rekeszté be.

Belföldi hirek.

*** Győri hirek. A korcsolyázó egylet e hó 27-én tartá alakitó gyülését, melyre az ifjuság, a város hölgyei és katonatisztei meghivattak. — A „Győri Közlöny" ellen sajtópert inditott a városi hatóság. — Kocsisofszki Jusztin szinigazgató háztulajdonos lett. Ez is ritka dolog.

*** Csenger (Szatmármegye) nov. 25. Az idő minket is csapással látogat. Nem elég az, hogy mozdulni sem tudunk az iszonyu sártól, hogy munkás népünknek tétlenül kell nézni a megmunkálatlanul heverő földet, mert az eső gátol minden dolgot, — még hozzá a Szamos vize kiöntéssel fenyeget, minden perczben attól lehet tartani, hogy meghágja a töltéseket, s elboritja a vidéket, vagy még elönti a várost is. Egyébiránt ez közös nyomorusága most hazánknak, de azt bátran merjük állitani, hogy e nyomor legnagyobb része vidékünknek jutott. — Közmüvelődési ügyeink jó lábon állanak, az iskolák jó karban tartására a tanitók mindent elkövetnek, van temetkezési énekkar és daltársulatunk, mely közönséges földmivelőkből alakult, s mintegy három év óta Papp Sándor jeles kántor-tanitó ügyes vezetése alatt évről évre gyarapodik s halad. Nagy Bernát ref. segéd-lelkész s iskolai igazgató pedig — hallomásunk szerint — olvasó kör alakitásán fáradozik; ez eszme valósitását sokan megkisérlették már, de még eddig az olvasni szeretők összetartása meghiusult. Óhajtjuk, hogy sikerüljön az e derék segéd lelkésznek, ki nevelésügyünknek már is oly sok szolgálatot tett. Társadalmi életünkben egyéb nevezetes alig merült fel mostanában. (r. l.)

*** Az alföldről irják e hó 27-ről: a Tisza partjait már mindenütt meghaladta, elöntötte az ártereket. A töltések tetemesen megyöngültek a tartós esőzés következtében, s ezek már alig képesek fentartani a mindinkább emelkedő víztömeget, mely óriási erővel csapkodja a partokat. A rémület és félelem igen nagy.

*** Kecskeméten a tanuló ifjuság önkéntes tüzoltó egyletet alakitott, elnöke Fogthüy János 1-ső éves jogász, ki a gymnasiumot Debreczenben végezte; az egyletnek eddig 100-nál több tagja van. A jogászok segély-egylete is megalakult, s ezenkivül létesült még jogi önképző-kör is. E mozgalmak szép jelei az ifjuság életre valóságának.

*** Jászberényben egy ifju suszter szerelmi csalódásból főbe lőtte magát, öreganyja pedig kötél által akarta életét kioltani, de korán levágták.

*** A Kunságban sok farkas jár, s kerülgeti a házi állatokat.

*** Kolozsvárott szinházi értekezlet tartatott Mikó Imre grófnál, arról volt szó, micsoda czélokra használják fel a király által a kolozsvári szinháznak adományozott 15,000 frtot? — kineveztetett egy bizottság, mely a felvett tárgyról véleményes jelentést adjon.

*** Komárom városát a király nem sokára meglátogatja s ott időz egy napig.

*** A szempczi kerületben jobboldali képviselő választatott Farkas Gyula személyében, a fiumei kormányzó helyett.

*** Visegrádra uj fény derül. — Henszlmann Ipolyi és Arányi régészeink megvizsgálták a romokat, s javaslatot késziteneк azok jobb karba hozására.

*** N. Kanizsán „Magyar ifjuság könyvtára" czimü havi füzetek jelennek meg a jövő évben. Szerkesztik Györffy János és Hoffmann Mór, főmunkatárs Böja Gergely tanfelügyelő. Mindezek uj csillagok az irodalom egén, hogy meddig fénylenek? — az a jövő titka.

Délutáni posta.

— Köszegen, novem. 28-án Falk Miksa egyhangulag választatott országgyülési képviselőnek. — A baloldalnak nem volt jelöltje.

Bécs, nov. 28. A „N. Fr. Pr."-nek jelentik: Az orosz válaszjegyzék még meg nem érkezett. Peroszország a conferentiát illető javaslatával csak akkor lépett fel, miután magának Oroszország beleegyezését birtositotta. A többi hatalmak ez eszmét annak kikötésével teszik magukévá, hogy a conferentiába való képviselő küldés — az orosz álláspontnak helyeslésétil ne tekintessék.

— London, november 28-án. Granville felette meg van elégedve a fogadtatással, melyben Odo Russel Versaillesben részesült. A kormánykörök hangulata szemlátomást békésebbé válik, miben némelyek álczát látnak harczias szándokok palástolására.

— Karlsruhe, nov. 28 A tegnapelőtt Poroszországgal kötött katonai egyezmény következtében a badeni tisztek az egyesült hadak egyesség tiszti testületébe lépnek át, illető rangjuk megtartásával. — A nagyherczegség lakosai katonai ügyekben teljen egyenlőkké tétetnek a porosz állam allattvalóival.

— Bréma, november 28-án. A franczia hajóraj biztos hirek szerint viszszatér azon szándékkal, hogy partjainkon mielőbb partja szálljon.

— Rheims, november 27-én. A szabadvadászok a Pribemontba vezető uton 18 élelmezési és munitiós kocsit foglaltak el, a kiséret elfogatott.

— Brüssel, nov. 28. Az „Indep." jelenti Ostendendéből: 3 angol gőzössel a mult héten 50 millió frank érkezett aranyrudakban Poroszország számára; 3 hasonló küldemény van jelezve a jövő hétre.

— Pola, nov. 28. Az összes pánczélos hajók indulásra kész állapotba helyeztetnek.

— Orleans, nov. 26. Neuville mellett a poroszok e hó 25-én nagy veszteséggel verettek vissza.

— Amiens, nov. 28. A poroszok Gentilles Bovestől verettek vissza e hó 27-én, a francziák szuronynyal üldözték őket.

— Bécs, nov. 28. A „N. Fr. Pressé"-nek Berlinből távirják: Versaillesből felszólitás intéztetett azon porosz alattvalókhoz, kik előbb Párisban laktak, hogy Berlinben időző családjaikat 14 nap alatt a visszatérésre előkészitsék. A franczia kormány ismét javaslatot tett egy rövid fegyverszünetet illető alkudozások iránt, melyek szerint az élelmezési kérdés elhagyásával a békekötés alapja állapittatnék meg. A constituante csak később hivatnék egybe.

— Tours, nov. 28. A mozgó nemzetőrök visszaverték a poroszokat Beaume mellett; ezek Montbeliardig vonultak vissza. — A „France" jelenti, hogy Lemaus mellett a támadás eredményesen kezdetett meg; egy porosz hadtest Alençon mellett visszavonulni kényszerittetett.

— Berlin, nov. 28. (Hivatalos.) Moravill 28-kán. Tegnap győzedelmes csatánk volt az előnyomuló ellenséges északi sereg ellen. A nagyobb számu ellenség több 1000 ember veszteséggel verett vissza Amiens sánczába. Veszteségünk nem jelentéktelen.

A „Debreczen" eredeti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= **London. nov. 29. A „Times" levelezője Versaillesból sürgönyzi: A keleti kérdés egy conferentia alapján fog kiegyenlittetni.**

= **London. nov. 29. Legközelebb az orosz jegyzék visszavonása várható. Oroszország bizonyosan engedni fog Poroszország barátságos iutésének, s késszéggel reá áll a javaslott conferentiára.**

Nyilt tér.

Angolna, Ajocska, Oroszhal, páczolt Hering, Lazacz, Tinnhal, Halikra kitünő minőségben kapható 462 1—3

Geréby és Hannigal.

Gyakornok kerestetik.

Egy jó családból való 14—15 éves fiu mint gyakornok alólirottnak czeglédutczán a takarék pénztár épülete alatt levő fűszer-kereskedésében minden órán felvétetik.

Kacsó Ferencz. füszerkereskedő.

465 2—2

Strahino, Gorgonzola, Ementhali, Chester, Groji, Parmazán sajtokat, és valódi olasz Makaronit ajánl 463 3—1

Geréby és Hannig

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről nov. 29-ről.

Arany . . . 5 frt 90 kr. | Ezüst . . 122 frt 25 kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Jó házi koszt

kapható, akár elhordva, akár a háznál, a legjutányosabb feltételek mellett deczember I-től fogva. Hatvan utcza 1573 sz.

461. 2-3 Hátul az udvarban.

1789/870 **Árverési hirdetés.**

Debreczen sz. k. város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhirré tétetik, miszerint Nagy Pál és neje Kis Orbán Juliannának, hatvan nagy-uj-utczai 1608-ik számu házuk, melynek külső földe nincs, s melyben van 5 lakszoba, 1 előszoba, 1 konyha, 1 kamara, 1 pincze, jövő **1871. évi január 18-án** délután 3 órakor a városházánál, a telekhivatal helyiségében, a tulajdonosok által kért önkéntes árverésen el fog adatni. — Kikiáltási ár és becsérték 4088 frt. — Árverelni kivánók köteleztetnek 400 frt bánatpénzt letenni

A vételár két részben fizetendő, és pedig fele 1871. martius 1-én, másik fele a bánatpénz beszámitásával ugyanazon évi pünköstkor.

Vevőnek szabadságában áll a betáblázott adósságokat átvállalni, mely esetben azok a vételárba beszámittatnak. — A többi feltételek a telekhivatalnál alólirott kiküldöttnél és a tulajdonosoknál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának 1870. november 11-én tartott üléséből.

451 3—3

Igmándi József, telekkönyvi előadó.

ANTALFFY LAJOS,

órás Debreczenben.

(Boltja a városháza piaczi részén levő „TÖRÖRHÖZ" czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben.

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani e legdusabban felszerelt óraraktáramat, a lehető legolcsóbbra **leszallitott áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

	frt.
Ezüst hengeróra 4 rubinköre járó patent-üveggel	8—10
Finomabb arany szegélylyel ugró	11—12
Egész aranyozott compassal	12—13
Angol mintára lapos kristályüveggel	13—14
Gazdászati óra (remontoir)	15—16

	frt.
Ezüst horgonyórák 15 rubin köre, patent üveggel, ugrós	14—17
Finom angol mintára	15—18
Kettős fedéllel	15—18
Kettős fedéllel angol mintára	19—24
Remontoir	25—36
Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
8 napos pendul-óra	19—23

Ezen például felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany urés női óráimat, franczia 8—14 napig járó és ütő; márvány, alabastrom, bronz s vas öntvénytoku üvegboriték alatt levő asztali és függő aranykerekes óráimat, inga (pendul) órákban a legkissebbtől a legnagyobbig, kieligitő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 50 krron szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könnyü és biztos.

Vidékröli megrendelések a levél átvételétől számitva 5 nap mulva küldetnek szét mivel elvem, csakis egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj Torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem.

A DEBRECZENI

IPAR ÉS KERESKEDELMI BANK

vesz és **elad** mindennemü **állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsöbbségi kötvényeket, szelvényeket**

arany és ezüstpénzt. 188

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat.**

Ajánltatik:

Hitelintézeti sorsjegy, 1864-ki államsorsjegy, 1870-ki magyar kölcsönnyereménysorsjegy, 250,000, 200,000, 50,000, 400,000 frt főbb nyereménynyel, ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

Debreczen 1870, Nyomatja Telegdi Lajos betüivel Szőllősy Mihály.